

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Hugonis Abbatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

VITA S. HUGONIS V. ABBATIS CLUNIACENSIS. ex ea qua est per Hugonem monachum Cluniacensem, eius aequalem. Obyit autem vltimus anno Domini 1109.

29 Aprilis.
S. Hugonis
parentes.

HVgo in Burgundia ex illustri nobilium pro-
sapia oriundus, patrem habuit Dalmatium
principem egregium, ac Samurēsi domini
inprimis illustrem: matrem verò Erenburgem, cuius
generis nobilitate, tum multò magis pietate ac
tegritate vitæ præclaram. Puer autem Hugo op-
mis à natura informatus moribus cum aulicorum
intemperantiam ac luxum horreret, totaque me-

Confert se
ad monaste-
rium.

te pietatis esset studio deditus, inuitis parentibus
ad monasterium tanquam tranquillum vitæ po-
tum confugit, sanctique Odilonis Cluniacensis Ab-
batis magisterio alacriter se subiecit. Itaque ad
nasticæ vitæ disciplinam benignè admissus, cum
mox virtutibus florere cœpit, vt paulò post ad
orioris officium assumptus fuerit, ac deinde, sub
ex hac vita beato Odilone, Abbatis munere ac
nobre decoratus.

Fit prior.

Item Abbas

Hanc verò muneris dignitatē quàm eximia
pietatis ac sanctitatis laude administraverit,
quantis miraculorū virtutibus ornauerit, quibus
bis consequi poterit? Dæmones hominibus
bundis infesti ad eius conspectum trepidabant,
licitisque agris, quos in extremo spiritu acriter
pugnare solent, ad eius aduentum recedebant.

Stephanus
Papa in ex-
tremis à dæ-
monis im-
pugnatione
aduentu S.
Hugonis de-
coratus.

uit hoc Stephanus Papa qui apud Florentiam
morbi oppressus decumbebat, ac dæmonis im-
pugnatione in angustias redactus, huius viri sancti
tu ita recreatus fuit: vt planè fateretur im-
pugnatione dæmonem eius accessu in fugam conuersum,
aduentu S. Hugonis decoratus.

à maximis animi angoribus mirificè liberatū esse. Nec mirum sanè quòd dæmones ad eum reueriti sunt qui tanta & corporis & mentis castitate vigebat, vt mirabili quodam acumine intimos animorum recessus abditaq; ibidem peccata perspiceret. Cùm tempore quodam cum viris auctoritate præcipuis in campum venatorium conciliandæ pacis venisset inter alios adfuit quidam pessimo fœdatus crimine. Quem vir sanctus eminèntius intuens ad se vocauit, aitque: Quomodò tu, qui nefario infectus crimine dæmonis te voluntati subdidisti, huc venire præsumis? Illo autem admirante pariterque indignate quòd crimen occultum esse existimaret, Hugo confestim sceleris fœditatem ei aperuit. Qui cum illud inficias ire non posset obstupuit, aliosq; omnes in magnam Hugonis admirationem pertraxit: prorsus vt deinceps alij occulta peccati alicuius contagione fœdati eius subire vultum trepidarent, veriti nè abditas flagitiorum labes proderet, eosque officij sui admoneret.

Insigni quoq; prophetiæ dono clarus admodum fuit, vt potè qui repètinum Guilielmi regis Angliæ iteritū multò antè cognouit, & B. Anselmo Cantuariensi Archiepiscopo fœlicem ad suam sedem reditum prædixit. Venit quandoque beatus Pater Turones, vt Abbatiam maioris monasterij, quam violenta manu Comes Andegauensis Gaufridus oppresserat, in pristinā libertatem vindicaret. Cumque omni humilitate precibusq; cõtra vim ac potentiam pugnaret, & Comitum etiam aduolutus pedibus sacrum domiciliū tutari conaretur, nec quicquam proficeret: sed hominem ab omni humanitate alienum imò saxo quouis duriores sentiret prophetica voce exclamauit: Scissum est à te regnū hodiè.

Occulta vltia nouit S. Hugo.

multosq; abbat

Propheta S. viii.

hodiè. Illo autem abeunte ac viri Dei vaticinium
paruipendente, ecce paulò post adest Fulco frater
eius qui iniectis ei vinculis in carcerem eum con-
cit: vbi mortis oppressus doloribus poenas tam
scelere dignas pependit.

Per Vasconiam iter facturus, vidit in via huius-
modi quendam in vili tugurio foedis elephantis
morbi vulneribus saucium, eaque de causa, quae
quàm diuitijs ac generis dignitate inelytus, a
tamen relictum ac cõtemptui miserè habitum. In-
ius miseras vir sanctus miseratus, accessit, fusa
pro eius salute ad Deum oratione pellicea cum
ste induit, ac integræ protinùs sanitati pristino
decori restituit. O admirandam viri sancti ora-
nis efficaciam, qua illum non modò sed alios
rimos varijs morbis ac calamitatibus implicat
berauit. Aldephonfus Hispaniæ rex fratris sui
ctij scelere, regno priuatus fuerat, catenisque
ctus in carcerem missus. Hugo autem audita
captiuitate vehementer indoluit, statimque
bus suis opem ei ferre maturauit. Nec mora.

**Leprosus
sanat.**

**Aldephon-
sum regè li-
berat e car-
cere.**

Apostoli confisus meritis vota precesque
ctæque Domino nuncupauit: & ecce nocte
dam Apostolus fratri cuidam in Cluniaco
rens exauditas esse Hugonis preces reuelauit
mulque Sanctio in somnis graui cõminatio
cepit, vt fratrem in amissas opes ac regnum
eret. Sanctius autem ingenti terrore correptus
dephonsum vinculis protinùs exemptum restituit
Hugonemque non mediocriter reueritus est.

**Precebus su-
is ad Deum
fusus cõpe-
scit Berar-
dum.**

dem ratione beatus Pater Berardum, Canari-
Cluniacensi iuri subiectum iniustis exactionibus
per fas perque nefas opprimentem nullis que
tis vel consilijs acquiescentem edomuit.

...nim pius Pater, pro oppressis pias Domino preces offerret, oppressor subito membrorum incolumitate desliturus ad mentem redijt, positaque contumacia poenitentiam assumpsit: Hugonique supplex factus oppressos liberauit.

Cum aliquando ad S. Iohannem de Angeliaco venisset, vidit nocte in somnis Cluniacense auditorium ruete de caelo, impetu quodam, fulgure discindit. Miratus ea visione vir sanctus protinus in spiritu intellexit, grauissimam eius loci iacturam, ni maneret reditum, consecuturam. Coeptus igitur negotijs intermissis Cluniacum festinus redit, & convocatus in Capitulum fratribus, omnes diligentem circumspicit. Mira res. Spiritu reuelante, occultum alterius reum ilico deprehendit, arguit, conuincit. Confitentem pius iudex digna castigatione emendandum, misericorditer sonat. His visis, ceteri actus moresque externos ad omnem non modo honestatem componebant, sed intimos etiam animi recessus diligenti excutiebant examine ne quid esset quod spiritualis patris oculus animaduerneret.

Duranus Tolosanus antistes cum plus nimium acerz dicacitati assueuisset, neque vllis Hugonis moeritibus a praua consuetudine sibi temperaret, vir sanctus praedixit fore, vt post mortem tumentibus labijs & spumoso ore appareret. Episcopus autem cum nec ea comminatione quicquam a immodicis laetitijs remitteret, morte oppressus discessit. Ecce defunctus Signino sacerdoti cuida apprensus, vultus tumida labijs ora praeferebat: totusq; lacrymis infusus, eius auxilium, quem in vita audire soluerat, humiliter petebat. Abbas autem poenarum misertus, excessum oris septem fratrum septemque silentio sanare festinauit. Interim vno ex illis mandata-

Visio eius.

Episcopi facti dediti poena.

Ea S. Hugo vt aboleuerit.

ta visio existimanda est, quippe quam paucis post diebus veritas confirmavit. Nam uterque bonorum operum ac virtutum omnium dives in Domino quiescit, pariterque ad caelestia regna unus post alterum commigravit.

VITA S. ROBERTI PRIMI ABBATIS Molisimensis, itemq; Cisterciensis. ex ea qua est per Odonem abbatem Molisimensem. Obijt vir sanctus anno Domini 1098. Cui successit Albericus & Albericus subrogatus est Stephanus.

Robertus Campanie partibus oriundus 29. Aprilis, utriusque parentis genere clarus pari etiam vite ac morum splendore enituit, prorsus ut quaeque nobilitatem miris virtutibus amplificaret. Cum mater eius Ermgardis ex marito Theodorico grauida esset, fertur gloriosa virgo in somno ei apparuisse & oblato benignè annulo, filium gestabat sibi desponsasse. Expletis igitur diebus filium enixa Robertum eum appellavit cum ab omni parte maiore cura & studio nutritum quato firmiter de nocturna visione spem conceperat. Trahebat igitur puer literarum disciplinis tam eximia cura ardeat, ut brevi tempore progressus fecit, ut plurimos, ut verò & in bonis morum ac decore virtutis, qui ex utraque & sermone mirifice relucebat, ad sui imitationem invitaret.

Cum annum aetatis quintumdecimum attigisset, mundanae vanitate ad monasticae vitae statum sanctum Petrum de cella tanquam portum placidum confugit: & in eo tanta virtutum omnium incrementa coepit ut aliorum regimini in Prioratus officio susceptus fuerit: nec multo post à monasterio sancti Michaelis Tornodorensis in Abbatem electus

S. Roberti parentes.

Visio matris eius.

Discit litteras.

Fit monachus.

Item Prior & Abbas.

3 electus